

demokraterne mistænkt for at have den samme fascination af Bush og Rumsfeld, som højresiden i Folketingssalen har. Det er ikke det, der er mit ærinde. Der er vi helt på linje.

Men det, jeg synes også må have været bekymrende set fra et socialdemokratisk synspunkt, er en situation, hvor Kofi Annan advarer så skarpt. Når man kender Kofi Annan, ved man nemlig, at det er en ekstraordinær situation, når Kofi Annan er så skarp, som han har været i sine udmeldinger om nødvendigheden af, at FN kommer på banen.

Bekymrer det ikke hr. Frank Jensen i en situation, hvor vi har en regering, der ligger så fuldstændig fladt for den amerikanske præsident, som tilfældet er, at skulle have dem til at administrere et mandat, der er så vanskeligt, som hr. Frank Jensen selv indrømmer, at det socialdemokratiske mandat er i den her situation?

(Kort bemærkning).

**Frank Jensen (S):**

Vi ønsker, at FN skal ind i Irak og overtage opgaverne for koalitionen så hurtigt som overhovedet muligt. Vi presser på af fuld kraft over for regeringen. Derfor har vi også sagt til regeringen, at man ikke kan forlænge mandatet for den danske tilstedeværelse, uden at man gør alt, hvad man kan for at få FN ind. Regeringen må benytte sig af sine kontakter hos den amerikanske præsident og hans administration.

Jeg håber, at statsministeren hører efter, for jeg mener ikke, det er nok, at man lader andre ministre lægge det pres på den amerikanske administration. Jeg mener, at det bør være statsministeren. Vi ved jo, at det var samtaler direkte mellem den amerikanske præsident og den danske statsminister, der førte til, at regeringen gik ud af FN-sporet og gik med i koalitionen, uden at der var et FN-mandat for krigen. Derfor bør statsministeren benytte sine kontakter hos den amerikanske administration til at lægge pres på, at FN kommer ind og overtager opgaverne så hurtigt som overhovedet muligt.

Det tror jeg ikke hr. Villy Søvndal og jeg ser så forskelligt på, så jeg vil også tro, at SF ville være med, hvis FN overtager opgaverne i Irak. Man kan ikke have gennemført en krigshandling i Irak uden efterfølgende at påtage sig verdenssamfundets ansvar for, at der skabes stabilitet i det land.

**Første næstformand (Svend Auken):**

Så er det fru Elisabeth Arnold. Og efter ordvekslingen med hende – spørgsmål og svar – går vi videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

**Elisabeth Arnold (RV):**

Jeg vil også gerne bore lidt videre i det internationale, i hvert fald Danmarks forhold til internationale organisationer, når det drejer sig om EU-politikken. Vi er jo mange, der er lidt bedrøvede over, at Socialdemokratiet har indvilget i at fikle med forbeholdet angående de retlige og indre anliggender, og over, at man har indgået en aftale med regeringen om, hvordan man skal forholde sig i forbindelse med et ændret forbehold.

Vi har hørt statsministerens udlægning af aftalen, som går på, at man skal være enig for at kunne indgå i en beslutning om at overlade det til det overnationale beslutningsled på Danmarks vegne. Men hvis man er uenig, så er der altså gensidig vetoret mellem de tre partier – V, K og S. Det vil jeg meget gerne høre Socialdemokratiets udlægning af. Vi har kun hørt statsministeren beskrive, hvad det er, der er aftalt, vi har ikke hørt Socialdemokratiet sige, hvad der er aftalt. Jeg vil gerne vide, hvad det er for områder, man har givet hinanden vetoret på. Hvor er det, vi kan regne med, at Socialdemokratiet ikke mere har sin egen frie vilje?

(Kort bemærkning).

**Frank Jensen (S):**

Se, der er ikke noget fifleri her. Det er jo et spørgsmål om, hvorvidt danskerne ønsker, at det retlige forbehold skal laves om fra det, det er i dag, hvor forbeholdet lyder, at Danmark deltager fuldt og helt i det retlige og indre samarbejde i EU på mellemstatsligt grundlag. Sådan lyder forbeholdet i dag.

Kl. 14.05

Nu er der ikke noget mellemstatsligt samarbejde tilbage, hvis den nye traktat bliver gennemført, så er det samarbejde, der lå der, en del af det kommunitære samarbejde i EU, altså et overstatsligt samarbejde.

Så er spørgsmålet: Når vi nu, hvis den traktat går igennem, har et forbehold over for noget, der ikke eksisterer mere, hvad skal vi så gøre? Her har statsministeren så lagt det sådan op, om vi så skal have en mulighed for, at vi kan tilslutte os samarbejdet i fremtiden på det politimæssige, på det civilretlige, på det strafferetlige og på asyl- og immigrationsområdet. Vil vi have et for-